

Svenska kyrkans mission

UPPSALA I FEBRUARI 2007

Kära Missionsvän!

Jag vill tacka dig för det fantastiska Julinsamlingsresultatet på över 25 miljoner kronor. Dina gåvor är en viktig del i Julinsamlingen. Vi kan hålla våra löften till andra kyrkor i världen. De mest utsatta får stöd och hjälp. Här nedan kommer ett brev från våra missionärer i Kina som berättar om sitt arbete. Det ger en bild av vad kyrkan betyder.

Kära hälsningar

ANNA-CLARA SÖDERBERG
INSAMLING

Gud välsignar också tekannor

Vi har förmånen att få gå till den lokala kyrkan i Chengxian, Gansu-provinsen, Kina, där vi jobbar som missionärer åt Svenska kyrkans mission. Staden är, för Kina, mycket liten med endast ca 20 000 invånare. Under veckorna består vårt jobb av att lära ut engelska till blivande lärare på en lärarhögskola.

Behovet av kunniga lärare är mycket stort, men ofta får vi en känsla att det är större behov vi fyller. Vi känner ofta att genom kontakten med våra unga nyfikna studenter samt genom deras otroliga tacksamhet, hur vi lyckas möta en del av deras individuella behov – behov som alla människor har, att bli sedda och uppmuntrade.

På söndagarna går vi gärna till den lokala kyrkan. Kyrkobyggnaden är mycket enkel, vitkalkad betong till både väggar, golv och tak, handgjorda träbänkar, handsyddasittdynor, endast en tygbit till dörr även fast det är nollgradigt ute finns det ingen värme-källa inne. När vi var där sist såg vi vår andedräkt som vita moln under hela gudstjänsten, och trots att vi satt i tjocka vinterjackor, mössor och vantar så frös vi! Men det är imponerande och inspirerande att iaktta gudstjänstbesökarna, som trots kylan och deras avsaknad av våra varma kläder troget kommer till kyrkan varje söndag. Många ser ut att ha kommit precis från jobbet på åkern, med lortiga, halvtrasiga kläder.

Vi möts alltid av en stor öppenhet och gästfrihet som verkligen imponerar och får oss att fundera på hur människor som besöker våra kyrkor i Sverige känner sig där de sitter i kyrkbänken. Varje gång vi kommer in i kyrkan ler människor åt oss. Där finns en smal, gammal man som varje gång försöker att ge oss sin tunna sittdyna. Till sist har vi lyckats

FOTO: RACHEL OCH TOMAS STENBRACK

Kyrkibesökare på väg hem efter gudstjänsten.

FOTO: RACHEL OCH TOMAS STENBACK

Lokala kyrkan i Chengxian, Kina.

övertala honom att vi inte behöver den och att han faktiskt behöver den mycket mer än vi! När pastorn predikar (ofta under nästan två timmar!) är det alltid någon i vår närhet som ser till att vi vet vilken bibelvers det predikas från.

Under ett par veckor gick vi inte till kyrkan eftersom vi var förkylda. Några av våra studenter, som också går i kyrkan, sökte då upp oss och berättade att att kyrkan hade skickat dem eftersom de hade hört att vi var sjuka. Studenterna kom med en jättestor påse frukt och kinesiska snacks. Vi var mycket rörda. Kyrkan är mycket fattig, men ändå ville våra vänner där visa oss att de tänkte på oss, och att vi är välkomna.

En händelse som berörde oss djupt var när vi deltog i kyrkans nattvard för första gången. Pastorn stod länge längst fram i kyrkan och bad. Först kunde vi inte se vad som hände, men efter ett tag fick vi se att pastorn stod och bad väldigt intensivt över en tekanna! Vi förstod först inte varför och tyckte att det hela verkade lite underligt, men när några i församlingen gick fram för att assistera vid nattvarden förstod vi vad de gjorde. De väldignade tekannan! Efter den långa bönen, delade folk ut brödbitar som var något slags kinesiskt risbröd och när alla hade fått åt vi brödet samtidigt. Sedan hälldes teet upp i små koppar och delades ut till hela församlingen. När alla hade fått en kopp drack vi av det välsignade teet och vi kände oss verkligen som en del av församlingen.

I de små oansenliga nattvardstekopparna såg vi tydligt hur vi alla är delaktiga i Guds världsvida församling, oavsett hur den ser ut, eller var den befinner sig, eller om det erbjuds vin eller te.

»Silver och guld, det har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig...« Apg. 3:6

»Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.«

Ef. 2:19–22

Ditt engagemang behövs för att stöda Missionens viktiga arbete!

RACHEL OCH TOMAS STENBACK
MISSIONÄRER I KINA

Svenska kyrkans mission

Kyrkokansliet, 751 70 Uppsala, tel 018-16 96 00, fax 018-16 97 07, pg 90 99 99-5
www.svenskakyrkan.se/skm e-post: info@svenskakyrkan.se